

ANKARA

DİŞHEKİMLERİ ODASI DERGİSİ

3 ayda bir yayınlanır, ücretsizdir **2007** sayı: **1**

adnan polat

Artık aydınlık oda

Yazıma fotoğrafın tarihini/bulunuşunu anlatarak başlamıyorum. Çünkü fotoğraf kendi bulunuşunu ve gelişmesini en büyük özelliği olan belgesel yönüyle anlatır.

Fotoğraf tarihini oluşturan her belgeye bire bir müzelerde/koleksiyonlarda kolayca ulaşabilirsiniz. Karanlık kutunun (camera obscura) rönesansdan başlayarak geçirdiği evreleri, gelişmeleri; karanlık kutuluğunu koruyarak uğradığı değişimleri, eklenen kontrolleri ve programların tarihleriyle, değişikliği bulanın/yapanın yaşam öyküsüyle birlikte her zaman kitaplardan okuyabilir, internet ortamından izleyebilirsiniz.

Fotoğraf teknolojik bir olgudur, fizik ve kimyanın işbirliğiyle elde edilir.

Onun için fotoğraf tekniğini de fazla zorlanmadan öğrenebilirsiniz.

Nereden öğrenirseniz öğrenin, kim anlatırsa anlatsın bir virgüllük bile farklı anlatamaz.

Fotoğraf teknolojisinin günümüzde geldiği noktada da; kendi kendini de aşama aşama öğretmektedir.

Dijital high tech ürünler donatıldıkları programlarındaki yeteneklerini; örneklerle göstermekte; ışık koşulları hatalı, net ve keskin olmayan saptamalar yapmanıza olanak tanımamaktadır. Artık değişen ışık ortamlarında, farklı konularda special programlarıyla devreye girerek; her konunun özüne uygun ve anla-

şılmasına katkı koyacak efektler eklemekte, olumlu değişiklikler yapmaktadır. Bütün bunlar artık aydınlık ortamda olmakta, saptama anından, baskı anına kadar çıplak gözle izlenebilmekte ve fotoğraf her aşamasında müdahale edilebilmektedir. Kimyasal filmle yaptığımız saptamalar da/ (çekimler de) görünürlük karanlık ortamlar da yapılan kimyasal çalışmalar/yöntemler sonrası olasıydı.

Gerek makinenin ilk saptamayı karanlık kutu da gerçekleştirmesi, gerek laboratuvarının karanlık olması, karanlıklarda; siyahı bulmak ve oluşturmak eylemi olduğu için "karanlık oda" fotoğrafın olmazsa olmazıydı. Artık değil; fotoğraf artık " aydınlık ortamlarda, aydınlık yöntemlerle (izlenebilir) çekiliyor ve yapılıyor. Bazıları heyecan kalmadı, sonuçları anın da görüyoruz diyor. Fotoğraf bir anı yöntemi olarak, fiziksel bir eylem olarak görenler için geçerli bir yaklaşım olabilir. Ancak fotoğrafik yöntemlerle derdini anlatanlar için, fotoğrafı yürüttüğü projeye destek olarak kullananlar için ve en önemlisi fotoğrafik referansları bir üst dil olarak kullananlar için geçerli bir söylem değil. Çünkü izleyicileriniz, bilimsel, çağdaş, yaşamın farkında olan bilinçli insanlardan oluşuyorsa; neyi nasıl ve neyle çektiğimiz/ nasıl yaptığımız önemli değil, neyi niçin çektiğimiz, ne anlatmak istediğimiz önemlidir. Burada işimizin sunulduğu anda oluştur-

duğu atmosferle ve etkiyle bir heyecan veya hayal kırıklığı yaratacağı söz konusu olacağından ilk teknik aşamaların(düşünce ve tasarım aşamaları haric) pek önemi olmasa gerek. Yöntemler tabii ki önemlidir. Günümüzde rastlantısal, bilgisayar ortamlarında üretilmiş, renkli yamalar gibi duran, yitici olmasına karşın, yeni estetikler gibi sunulmaya çalışılan, hızla değişen dünyamızda, güzel duygular yaratmayan işleri yeni değerler olarak kabul ederek, olanakları, malzemedeki sınırsızlığı anlamsız kullanan yöntemleri kastetmiyorum.

Fotoğrafın teknolojisinin aydınlığa dönüşmesi önemli değildir, önemli olan fotoğrafik dilde konuşanların ve konuştuklarının aydınlaşmasıdır. Dünyamız, çağımız bu işin de üstesinden gelecek ve fotoğraf kendi olanaklarıyla kendini aydınlık odaya taşıırken, yine yalan söylemeyen, hangi ırktan, ulustan olursa olsun, ister eğitimli ister cahil olsun herkesin kolayca okuyabildiği fotoğrafik dilde; aydın, insanların yönetiminde dünyamızı aydınlatmaya devam edecektir. Fotoğraf sürekli gerçekleri göstererek, aydınlanmanın, aydınlatmanın aracı olmuştur.